

РЕШЕНИЕ

№ 28399

гр. София, 27.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в публично заседание на 29.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3361** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от КСО.

Образувано е по жалба на М. Г. Ш. срещу Решение № 1040-21-116 от 21.02.2025 г. на Директора на Териториално поделение на НОИ - С. град, с което е потвърдено Разпореждане № 214-00-708-1/30.01.2025 г., което на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1, т. 3 от КСО е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО.

Жалбоподателят е останал недоволен от постановеното разпореждане и решение и излага съображения за незаконосъобразност на административния акт и иска да бъде отменено оспореното решение, ведно с произтичащите от това законни последици.Претендира и присъждане на направените в производството по делото разноски. В съдебно заседание, редовно призован, не се явява.

Ответникът чрез процесуалния си представител, изразява становище, че жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.Представя писмени бележки в срока.

СГП, редовно призована, не изпраща представител и не взема становище по същество.

Съдът, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Видно от доказателствата, събрани и приети по делото е установено, че със заявление от 09.01.2025 г., подадено чрез Директора на Дирекция „Бюро по труда, М. Ш. е сезирал административния орган с искане за отпускане на ПОБ, по чл.54а от КСО. Към заявлението жалбоподателят е представил изискуемите документи, съгласно чл. 1 от Наредбата за отпускане и изплащане на парично обезщетение за безработица /НОИПОБ/. Удостоверителен документ,

съгласно чл. 1, т.3 от НОИПОБ с представеното копие от Заповед №00000066/06.01.2025 г. за прекратяване на трудовото му правоотношение на основание чл.328, ал.1, т.2 от Кодекса на труда с осигурител „Монолит“ ЕИК[ЕИК], считано от 06.01.2025 г.

В хода на образуваното производство длъжностното лице при извършена преценка на правото на ПОБ на жалбоподателя, по данни от ТРРЮЛНЦ е установено, че М. Г. Ш. е вписан в ТРРЮЛНЦ като член на Съвета на директорите на дружество „Монолит“ АД на 22.11.2012 г. От 18.10.2022 г. същият е вписан като акционер и член на Съвета на директорите с мандат до 30.08.2027 г. Към дата на подаване на заявлението за отпускане на ПОБ - 09.01.2025 г., липсва вписано обстоятелство за заличаването му като член на Съвета на директорите на същото дружество в ТРРЮЛНЦ.

В Регистъра на осигурените лице /РОЛ/ от осигурителя „Монолит“ АД за жалбоподателя са подавани данни по реда на чл.5, ал.4, т.1 от КСО за периодите от 01.09.2011 г. до 31.12.2018 г. вкл., от 01.09.2020 г. до 30.09.2020 г. вкл. и от 01.01.2021 г. до 29.02.2024 г. вкл. с код за вид осигурен „10“ по смисъла на НАРЕДБА № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица за управителите и прокуристите на търговски дружества, на еднолични търговци, на техните клонове и на клоновете на чуждестранни юридически лица, членовете на съвети на директорите, на управителни и надзорни съвети и контролорите на търговски дружества, синдиките и ликвидаторите, както и лицата, работещи по договори за управление на непersonифицирани дружества, и лицата, на които е възложено управлението и/или контролът на държавни и общински предприятия по глава девета от Търговския закон, техни поделения или на други юридически лица, създадени със закон;

С разпореждане № 214-00-708-1/30.01.2025 г. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица на основание чл. 54а, ал. 1 от КСО, тъй като лицето не отговаря на изискванията на чл. 54а, ал. 1 от КСО. Същото е било обжалвано и постановено оспореното пред съда Решение.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 118 КСО 14-дневен срок, като Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

При преценката за законосъобразност на административния акт на основанията по чл. 146 от АПК, съдът счита, че решението и потвърденото с него разпореждане са издадени от компетентни органи, в надлежната форма, при спазване на процесуалните правила, при спазване на материалноправните разпоредби и при съобразяване с целта на закона.

Съгласно чл. 54а, ал. 1 от КСО (редакция в сила от 01.01.2018 г.) право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица“ най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които: 1. имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; 2. не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168 и 3. не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс, с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда, или законодателството на друга държава. Предвид това за придобиване на право на ПОБ законодателят изисква кумулативно наличието на прекратяване на

осигуряването, определен размер осигурителен стаж за риска „Безработица“, регистрация в Агенция по заетостта, да не е придобито право на пенсия и да не се упражнява трудова дейност, за която лицето подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО.

По смисъла на цитираната разпоредба, определящ за настъпване на правото на ПОБ е момента на прекратяване на осигуряването, спрямо който се определя 18 месечния период, като изискването да не бъде упражнявана трудова дейност касае времето след датата на прекратяване на правоотношението. В този смисъл е и въведеното изискване за ежемесечно деклариране пред Агенция по заетостта от лицата с право на ПОБ, че не са започнали упражняване на трудова дейност, което е основание за прекратяване на изплащането на и / чл. 54д, ал.1 КСО/, както и разпоредбата на чл. 54а, ал.4 КСО която определя именно „датата на последното прекратяване“ като начална дата за отпускане на ПОБ и определяне на 24 месечния базисен период, от който се изчислява размера на ПОБ /чл. 54б, ал. 1 КСО/.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т.7 от КСО задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица са: управителите и прокуристите на търговски дружества, на еднолични търговци, на техните клонове и на клоновете на чуждестранни юридически лица, членовете на съвети на директорите, на управителни и надзорни съвети и контролорите на търговски дружества, синдиките и ликвидаторите, както и лицата работещи по договори на неперсонифицирани дружества и лицата, на които е възложено управлението и/или контролът на държавни и общински предприятия по глава девета от Търговския закон, техни подразделения или на други юридически лица, създадени по закон.

Вписването на тези лица в ТРРЮЛНЦ е уредено в ТЗ и в Закона за Търговския регистър.

Съгласно чл. 231, ал.4 от Търговския закон, увеличаване и намаляване на капитала, преобразуване на дружеството, избор и освобождаване на членове на съветите, както и назначаване на ликвидатори, имат действие от вписването им в търговския регистър.

По смисъла на цитираната норма вписването има конститутивно действие, тъй като законът категорично повелява, че освобождаването на членове на съветите поражда правни последици от момента на вписването.

Съгласно разпоредбата на чл.235, ал.5 от Търговския закон овластяването и неговото оттегляне има действие срещу трети добросъвестни лица след вписването им. По силата на чл. 7, ал. 1 от ЗТР вписаното обстоятелство се смята, че е станало известно на трети добросъвестни лица от момента на вписването. Следователно, по отношение на трети лица, включително и на длъжностни лица от ТП на НОИ - С. град, невписаните обстоятелства се считат за несъществуващи. Безспорно в случая последните се осведомяват относно обстоятелствата касаещи дружеството от вписаното им в Търговския регистър.

В съответствие на цитираните норми, за дата на прекратяване на осигуряването на членовете на съвети на директорите се счита датата, на която освобождаването на член от съвета на директорите е вписано в този регистър.

По смисъла на чл. 10, ал.1 КСО осигуряването се свързва с упражняване на трудова дейност и определя, че до прекратяването ѝ се дължат осигурителни вноски, т.е. това време се зачита за осигурителен стаж.

Нормата на чл. 10, ал.2 от КСО обаче определя кога има прекъсване на осигуряването, като се прави разграничение между осигуряване и прекратяване на дейността по чл.4, която служи като основание за възникване на осигурителното правоотношение.

С оглед предвиденото в чл. 10 КСО законодателят разграничава момента на възникване/прекратяване на съответното правоотношение, посочени по чл. 4 от КСО като

основание за упражняване на трудова дейност и момента на възникване/прекратяване на осигурителното правоотношение. В случаите, при които има периоди през които не се упражнява трудова дейност, поради което не са внасяни осигурителни вноски и съответно не се зачитат за осигурителен стаж, но правоотношението, по което е полаган труда не е прекратено, е налице прекъсване в осигуряването, а не прекратяване на осигуряването. В съответствие на цитираните норми, за дата на прекратяване на осигуряването на членовете на съвета на директорите се счита датата, на която освобождаването на член на съвета на директорите е вписано в този регистър. Съгласно чл.54а, ал.4 от КСО паричното обезщетение за безработица се изплаща от датата на последното прекратяване на осигуряването, ако: 1. заявлението по ал.3 е подадено в тримесечен срок от тази дата; 2. лицето се е регистрирало като безработно в Агенция по заетостта в срок от 7 работни дни от тази дата.

Видно от събраните по делото доказателства и данните в ТРРЮЛНЦ за М. Г. Ш. от 22.11.2012 г. същият е вписан като член на съвета на директорите. За извършеното изпълнение на функции на член на света на директорите за М. Ш. са подадени данни от търговското дружество и осигурител „Монолит“ АД за периода от 01.09.2011 г. до 31.12.2018 г. вкл., от 01.09.2020 г. до 30.09.2020 г. вкл. и от 01.01.2021 г. до 29.02.2024 г. с код за вид осигурен " 10" - член на съвета на директорите. Неоснователно е твърдението, че след 2021 г., за която е подадена декларация по чл.38, ал.9, т.2 от Закона за счетоводството липсва упражнявана от дружеството дейност и до настоящия момент се опровергават от подадените за жалбоподателя данни в РОЛ от 01.01.2021 г. до 29.02.2024 г.

От доказателства е видно, че не са предприети действия по вписване на промяна, касаеща освобождаването на М. Г. Ш. като член на съвета на директорите, както към дата на постановяване на административните актове, така и до настоящия момент.

Предвид установеното може да се обоснове извода, че е налице прекъсване на осигуряването по смисъла на чл. 10, ал.2 КСО за част от периода, но прекратяване на правоотношението му като член на съвета на директорите на търговското дружество „Монолит“ АД" не е налице.

Съгласно тази разпоредба осигуряването се прекъсва през периодите, които не се зачитат за осигурителен стаж, независимо че дейността по чл.4 или чл.4а, ал.1 не е прекратена. Прекъсването на осигуряването обаче не поражда права по чл.54а, ал.1 от КСО, тъй като в разпоредбата изрично е предвидена като предпоставка за възникване на право на парично обезщетение за безработица прекратяване на осигуряването.

Съобразно изложеното съдът намира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в рамките на правомощията му, при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

Предвид изхода на спора в тежест на жалбоподателя следва да бъдат поставени заявените от директора на ТП на НОИ - С. град разноси под формата на юрисконсултско възнаграждение, които на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ и чл. 144 АПК определя в размер от 100, 00 лева.

Водим от горното и на основание чл. 118, ал. 2 КСО във връзка с чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 36-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Г. Ш. от [населено място] срещу Решение № 1040-21-116 от 21.02.2025 г. на Директора на Териториално поделение на НОИ - С. град.

ОСЪЖДА М. Г. Ш. от [населено място], с ЕГН [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ-С. град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението му пред

Върховен административен съд.

СЪДИЯ: